

LV

LV

LV

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 17.11.2010
COM(2010) 674 galīgā redakcija

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI**

Zvani uz 116 000 – Eiropas palīdzības dienests pazudušu bērnu meklēšanai

SATURS

Ievads.....	3
1. Kādi šķēršļi kavē palīdzības dienesta numura 116000 ieviešanu?.....	4
1.1. Pasākumi palīdzības dienesta numura 116000 darbības uzsākšanai.....	4
1.2. Atklātās problēmas.....	4
1.2.1. Informācijas trūkums	5
1.2.2. Palīdzības dienesta uzturēšanas izmaksas.....	5
1.2.3. Maksa par zvanu palīdzības dienestam.....	6
2. Paraugprakse	6
2.1.1. Informācijas trūkums	6
2.1.2. Piešķiršanas process	7
2.1.3. Uzturēšanas izmaksas.....	7
2.1.4. Sakaru izmaksas	7
3. Vienoti minimuma standarti, kas garantē pakalpojuma augstu kvalitāti	7
Secinājumi.....	8

IEVADS

Katru dienu visā Eiropas Savienībā pazūd bērni. Taču pie kā lai griežas pazuduša bērna vecāki, lai saņemtu palīdzību? Aizvien vairāk un vairāk eiropiešu dzīvo un ceļo citās ES valstīs, tāpēc ir jo svarīgāk, lai piekļuve svarīgiem dienestiem nebūtu atkarīga no "vietējām zināšanām". Palīdzības dienesti ziņošanai par pazudušiem bērniem jau pastāv vairākās dalībvalstīs, taču tālruņa numuri dalībvalstīs atšķiras.

Eiropas Komisija 2007. gada 15. februārī pieņēma lēmumu¹, kurā ir prasība dalībvalstīm rezervēt sešciparu numuru sēriju, kas sākas ar cipariem 116, pakalpojumiem ar sociālo vērtību ES. Numurs 116000 bija pirmais tālruņa numurs, ko visās dalībvalstīs rezervēja palīdzības dienestam, lai ziņotu par pazudušiem bērniem. Tas bija viens no praktiskajiem pasākumiem, ko pieņēma saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām"². Konceptijas "viens numurs – viens dienests" mērķis ir nodrošināt, ka viens un tas pats dienests vienmēr tiek saistīts ar vienu un to pašu tālruņa numuru visā Eiropas Savienībā. Izveidojot vienu palīdzības dienesta numuru, var palīdzēt grūtībās nonākušiem bērniem un vecākiem rast palīdzību, arī atrodoties ārpus viņu izcelsmes dalībvalsts, piemēram, ja bērns pazūd ģimenes brīvdienā laikā.

Komisija 2008. gada jūnijā lūdza dalībvalstis³ sniegt sīkus datus par palīdzības dienesta numura 116000 ieviešanu. Aptaujas rezultāti parādīja, ka dalībvalstis ir ļoti maz darījušas, lai informētu par šā numura pieejamību. Tas ir aizkavējis palīdzības dienesta pazudušu bērnu meklēšanai ieviešanu visā ES. Pārskatot "Telesakaru paketi" 2009. gada novembrī, dalībvalstīm tika uzlikts jauns pienākums⁴, proti, darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka palīdzības dienests sāk darboties. Šā noteikuma transponēšanas termiņš ir 2011. gada 25. maijs. Komisijas mērķis ir nodrošināt, ka palīdzības dienesta numurs 116000 pilnībā darbojas visā ES.

Vairāk nekā trīs gadus pēc Komisijas Lēmuma 2007/116/EK pieņemšanas situācija joprojām ir tālu no vēlamā. Palīdzības dienesta numurs 116000 pašlaik darbojas tikai 13 dalībvalstīs:

¹ Komisijas Lēmums 2007/116/EK par valsts numuru sērijas, kas sākas ar 116, rezervēšanu saskaņotajiem numuriem, kuri paredzēti saskaņotajiem pakalpojumiem ar sociālo vērtību (OV L 49, 17.2.2007., 30.-33. lpp.), kas grozīts ar Komisijas Lēmumu 2009/884/EK. Plašākai informācijai sk.: http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommm/current/pan_european/index_en.htm

² Komisijas paziņojums COM(2006) 367 galīgā redakcija, 2006. gada 4. jūlijs: "Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām", pieejams: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2006:0367:FIN:LV:PDF>.

³ Komunikācijas komiteju izveidoja ar Direktīvu 2002/21/EK. Ar šīs komitejas palīdzību dalībvalstis ziņo Komisijai par palīdzības dienesta numura ieviešanas gaitu. *Komunikācijas komiteja, COCOMM 08-06 un COCOMM 08-18* http://circa.europa.eu/Public/irc/info/cocom1/library?l=/public_documents_2008

⁴ Universālo pakalpojumu direktīvas (Direktīva 2009/136/EK, ar ko groza Direktīvu 2002/22/EK) 27.a pantā paredzēts, ka dalībvalstis plaši dara zināmus īpašus numurus diapazonā no "116", savā teritorijā veicina pakalpojumus, kam ir rezervēti tādi numuri, nodrošina, ka tiešie lietotāji, kas ir personas ar invaliditāti, var piekļūt dienestiem un ka iedzīvotājus pienācīgi informē par palīdzības dienestu pieejamību un izmantošanu. Līdztekus vispārpiemērojamiem pasākumiem visiem numuriem "116" sistēmā dalībvalstis veicina pilsoņu piekļuvi dienestam, kas izmanto kādu palīdzības līniju, lai ziņotu par pazudušiem bērniem. Palīdzības dienestam jābūt pieejamam, zvanot uz numuru "1160000". OV L 337/11, 18.12.2009.

Apvienotajā Karalistē, Beļģijā, Dānijā, Francijā, Grieķijā, Itālijā, Nīderlandē, Polijā, Portugālē, Rumānijā, Slovākijā, Spānijā un Ungārijā⁵.

Šim paziņojumam ir divi mērķi. No vienas puses, Komisija atkārtoti aicina dalībvalstis ieviest palīdzības dienestu pazudušu bērnu meklēšanai, uzskatot to par prioritāti. No otras puses, Komisija vēlas nodrošināt, ka piedāvātais pakalpojums ir vienādi augsti kvalitatīvs visā Savienībā.

Šajā saistībā Komisija grasās sniegt praktisku atbalstu dalībvalstīm, kas vēl nav ieviesušas palīdzības dienestu, izskatot līdz šim apzinātās problēmas un atvieglot apmaiņu ar paraugprakses piemēriem.

Paziņojumam ir trīs sadaļas. Pirmajā sadaļā apskatīti šķēršļi, kas kavē palīdzības dienesta ieviešanu tajās dalībvalstīs, kurās tas vēl joprojām nedarbojas. Otrajā sadaļā apskatīti paraugprakses piemēri un risinājumi, kas palīdzētu attiecīgajām dalībvalstīm pārvarēt apzinātos šķēršļus. Trešajā sadaļā ierosināti vienoti minimuma standarti, kas garantētu palīdzības dienesta sniegto pakalpojumu augstu kvalitāti.

1. KĀDI ŠĶĒRŠĻI KAVĒ PALĪDZĪBAS DIENESTA NUMURA 116000 IEVIEŠANU?

1.1. Pasākumi palīdzības dienesta numura 116000 darbības uzsākšanai

Saskaņā ar Komisijas Lēmuma 2007/116/EK noteikumiem (turpmāk – Lēmums), dalībvalstu pienākums ir *rezervēt* numuru 116000 palīdzības dienestam pazudušu bērnu meklēšanai. Pēc tam, kad ir veikti nepieciešamie *sagatavošanās darbi*, dalībvalstu pienākums ir informēt par *numura pieejamību*, lai būtu iespējams iesniegt pieteikumus par tiesībām izmantot šo numuru. Šo prasību izpildes termiņš bija 2007. gada 31. augusts. Šos pienākumus ir izpildījušas visas dalībvalstis.

Nākamais dalībvalstu pienākums ir piešķirt numuru organizācijai (piemēram, sabiedriskai organizācijai vai sakaru operatoram). Līdz šim tikai 14 dalībvalstis⁶ ir spērušas šo soli.

Saskaņā ar šo pienākumu, dalībvalstīm būtu jāpieliek pūles, lai nodrošinātu palīdzības dienesta optimālu darbību.

1.2. Atklātās problēmas

Komunikācijas komiteja, kas izveidota ar Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, ir līdzeklis, ar kura palīdzību dalībvalstis ziņo Komisijai par palīdzības dienesta ieviešanu.

Komisija 2010. gada 29. jūnijā dalībvalstīm un vairāk nekā 30 organizācijām, kas atbildīgas par pakalpojumu ar sociālu vērtību sniegšanu ar 116 numuru palīdzību, nosūtīja aptaujas anketu⁷. Aptaujas mērķis bija ievākt informāciju par i) izmaksām (gan vispārīgajām, gan

⁵ Apvienotajā Karalistē palīdzības dienests darbojas tikai daļēji.

⁶ Apvienotā Karaliste, Beļģija, Dānija, Francija, Grieķija, Itālija, Malta, Nīderlande, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Spānija un Ungārija.

⁷ Komunikācijas komiteja *COCOM10-30*, 2010. gada 14. oktobris. Ziņojums pieejams: http://circa.europa.eu/Public/irc/infso/cocom1/library?l=public_documents_2010

īpašajām sakaru izmaksām), ii) pakalpojuma finansēšanu, iii) apstrādāto zvanu skaitu, iv) tehniskajiem jautājumiem un v) citiem saistītiem jautājumiem.

Pamatojoties uz iegūto informāciju, šķiet, ka palīdzības dienesta pazudušu bērnu meklēšanai ieviešanu kavē divas galvenās problēmas, proti, informācijas trūkums un izmaksas.

1.2.1. Informācijas trūkums

Vairāki pakalpojumu sniedzēji ir minējuši, ka numura piešķiršanas procesu kavē vai palēnina informācijas trūkumu par to, ka vispār pastāv rezervēts tālruņa numurs 116000 palīdzības dienestam pazudušu bērnu meklēšanai. Šo secinājumu apstiprināja nesena pētījuma, ko līdzfinansēja *Daphne III* programmas ietvaros un ko veica *Missing Children Europe*⁸, kā arī pētījuma "*Evaluation of the Impact of the EU Instruments Affecting Children's Rights*"⁹ (ES tiesību aktu bērnu tiesību jomā ietekmes novērtējums) provizoriskie rezultāti.

Saskaņā ar respondentu sniegtajām atbildēm, informācijas trūkums ir novedis pie mazāka potenciālo pakalpojuma sniedzēju pieteikuma skaita, jo tie nezināja, ka numurs ir pieejams. Ar informācijas trūkumu potenciālajiem pakalpojuma sniedzējiem bija jācīnās arī jautājumos par to, pie kuras valsts iestādes griezties, lai pieteiktos numuram, un kādas procedūras ir jāievēro, turklāt bija jāskaidro arī ar koordinācijas trūkumu dalībvalstu iestāžu un valsts regulatoru starpā.

Kā vēl viena problēma ir konstatēta arī sabiedrības neinformētība par palīdzības dienestu pazudušu bērnu meklēšanai.

1.2.2. Palīdzības dienesta uzturēšanas izmaksas

Galvenā problēma, ko min pakalpojuma sniedzēji, ir palīdzības dienesta uzturēšanas izmaksas. Tie norādīja, ka finanses ir viens no faktoriem, kas kavē palīdzības dienestu ieviešanu un darbību.

Lēmumā 116000 pakalpojums aprakstīts šādi. *Šis dienests: a) pieņem zvanus par pazudušiem bērniem un nodod šo informāciju policijai; b) sniedz padomu un atbalstu personām, kas ir atbildīgas par pazudušo bērnu; c) sniedz atbalstu izmeklēšanā. Turklāt ar tiesībām izmantot šo numuru saistīts konkrēts nosacījums, ka pakalpojums ir pieejams nepārtraukti (t. i., visā valstī 24 stundas diennaktī, 7 dienas nedēļā).* Respondenti norādīja, ka šī prasība nozīmē, ka ir nepieciešams apmācīts personāls un īpaša zinātība, kas bez maksas ar brīvprātīgo palīdzību nav uzreiz pieejama. Respondenti arī norādīja, ka pakalpojums nebūtu nodrošināms tikai konkrētās dalībvalsts valodā (ES pilsoņi, kas ceļo uz citu dalībvalsti, bieži nerunā šīs dalībvalsts valodā). Izmaksas saistībā ar personāla svešvalodu apguvi arī var būt visai ievērojamas.

⁸ *Missing Children Europe* ir Eiropas federācija pazudušiem un seksuāli izmantotiem bērniem. Kā jumta organizācija tā pārstāv 24 sabiedriskās organizācijas, kas darbojas 16 Eiropas Savienības dalībvalstīs un Šveicē.

⁹ Lietuvas Rīcībpolitikas un pārvaldības institūts Komisijas uzdevumā veic pētījumu "*Evaluation of the Impact of the EU Instruments Affecting Children's Rights with a View to Assessing the Level of Protection and Promotion of Children's Rights in the EU*" (ES tiesību aktu bērnu tiesību jomā ietekmes novērtējums ar mērķi novērtēt bērnu tiesību aizsardzības un veicināšanas līmeni ES). Galīgo ziņojumu publicēs:
http://ec.europa.eu/justice/policies/children/policies_children_intro_en.htm.

Pakalpojuma sniedzēji ne vienmēr ir spējīgi segt personāla un citas administratīvās palīdzības dienesta izmaksas. Dažos gadījumos uz pakalpojuma sniedzēju pleciem gulstas arī sakaru izmaksas (tiek lēsts, ka tās veido apmēram 5 % no kopējā budžeta¹⁰).

Trīs galvenie pieejamie finansējuma avoti ir: valsts finansējums, uzņēmumu sociālās atbildības shēmas un privātais finansējums. Finansējuma saņemšanas kārtība dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga.

1.2.3. Maksa par zvanu palīdzības dienestam

Vairums pakalpojumu sniedzēju norādīja, ka palīdzības dienesta numurs 116000 ne vienmēr ir pieejams mobilo sakaru viesabonēšanas pakalpojumu lietotājiem un personām, kas zvana no ārvalstīm (starptautiskie zvani). Tas sagrautu vienotā numura 116000 mērķi, ja, piemēram, ceļojoši vecāki un bērni nevarētu zvanīt palīdzības dienestam no saviem mobilajiem tālruņiem.

Organizācijas, kas uztur palīdzības dienestu, vai to atbalstošie sakaru operatori var nevēlēties (vai nebūt spējīgi) segt šo zvanu izmaksas. Tā kā palīdzības dienesta numuram 116000 ir jābūt bezmaksas numuram, izmaksas par zvanu parasti sedz pakalpojuma sniedzējs, kas saņem zvanu. Tas var radīt sarežģījumus tiem pakalpojumu sniedzējiem, kam ir labdarības organizācijas statuss, ņemot vērā, ka sakaru izmaksas viesabonēšanas gadījumā var būt ievērojams slogs viņu resursiem.

Bezmaksas tālruņa numuru regulējums dalībvalstīs ir atšķirīgs un bezmaksas tālruņa numura piešķiršana negarantē, ka piekļuve šim numuram patiešām ir bez maksas visiem zvanītājiem. Lēmumā dalībvalstīm nav noteikts pienākums nodrošināt, ka zvani palīdzības dienestam pazudušu bērnu meklēšanai ir bezmaksas. Tas ir pretrunā ar ES tiesisko regulējumu, kas piemērojams neatliekamās palīdzības dienestu numuram 112, saskaņā ar to dalībvalstīm ir jānodrošina, ka lietotāji jebkurā situācijā var bez maksas zvanīt neatliekamās palīdzības dienestiem.

Vēl viena respondentu norādīta problēma saistībā ar mobilo tālruņu lietotājiem, kas ceļo pa citu dalībvalsti vai dodas uz citu dalībvalsti, saistīta ar situāciju, ka nav nolīgumu par viesabonēšanas izmaksu atlīdzināšanu.

2. PARAugPRAKSE

Pamatojoties uz Komunikācijas komitejas sniegto informāciju, aptaujas rezultātiem un atzinumiem, kas gūti *Daphne III* finansētā un *Missing Children Europe* veiktā pētījuma ietvaros, vairākās dalībvalstīs ir konstatēti paraugprakses piemēri minēto problēmu risināšanai.

2.1.1. Informācijas trūkums

Missing Children Europe 2009. gada 25. maijā ar *Daphne III* programmas atbalstu sāka plašu kampaņu, lai uzlabotu sabiedrības informētību par palīdzības dienestu, izdalot plakātus, skrejlapas un aprocas 10 dalībvalstīs.

Francijā 2009. gadā tika sākta informācijas kampaņa, kuras laikā izdalīti vairāk nekā 50 000 plakātu un veikti pasākumi sadarbībā ar policiju un žandarmēriju.

¹⁰ Avots: Komunikācijas komiteja *COCOMM10-30*, 2010. gada 14. oktobris.

2.1.2. *Piešķiršanas process*

Ungārijas iestādes sarīkoja konferenci ar Ungārijas sakaru operatoriem par numura 116000 ieviešanu Ungārijas tālruņa numuru sistēmā. **Britu** valsts regulators lūdza Apvienotās Karalistes valdību palīdzēt tam izvēlēties pakalpojuma sniedzēju, kam piešķirt palīdzības dienesta numuru.

Dažās valstīs valsts regulatori sadarbojas ar Iekšlietu ministriju, lai nodrošinātu, ka palīdzības dienesta numurs tiek piešķirts labākajam pakalpojuma sniedzējam, izmantojot īpašu kritēriju skalu (**Francija**).

2.1.3. *Uzturēšanas izmaksas*

Ungārijā kopējās palīdzības dienesta izmaksas daļēji finansē no valsts budžeta bērnu tiesību aizsardzības valsts programmas ietvaros.

Portugālē pakalpojuma sniedzējam izdevās saņemt valsts finansējumu visai pakalpojuma darbībai kopumā.

Beļģijā pakalpojuma sniedzējs saņem ikgadēju atjaunojamu dotāciju no valsts loterijas un darbojas, pamatojoties uz publiskā un privātā sektora partnerību.

Grieķijās pakalpojuma sniedzējam palīdzības dienesta uzturēšana neko nemaksā, jo visas izmaksas sedz sakaru operators savas sociālās atbildības programmas ietvaros.

Dažas dalībvalstis (piemēram, **Beļģija** un **Francija**) ir pārvērtušas palīdzības dienesta numuru par neatliekamās palīdzības dienesta numuru, t.i., palīdzības dienestam pieslēgušas iepriekšējo neatliekamās palīdzības dienesta līniju. Neatliekamās palīdzības dienesta līnijas izmaksas sedz no valsts budžeta un pakalpojumu sniedz, pamatojoties uz publiskā un privātā sektora partnerību.

2.1.4. *Sakaru izmaksas*

Sakaru operatori **Portugālē** un **Rumānijā** ir piekrituši segt tālruņa sakaru izmaksas. **Polijā** visi mobilo tālruņu operatori ir piekrituši atbrīvot pakalpojuma sniedzēju no maksas par tālruņa sakariem. Tādējādi pakalpojums ir bezmaksas gan zvanītājam, gan pakalpojuma sniedzējam.

Ungārijā pakalpojuma sniedzējs piekrita vienoties par "tirgus cenu", kas tika noteikta kā minimālā cena, ko maksā vidējs uzņēmums.

3. VIENOTI MINIMUMA STANDARTI, KAS GARANTĒ PAKALPOJUMA AUGSTU KVALITĀTI

Ir svarīgi, lai līdz ar palīdzības dienesta darbības uzsākšanu visās dalībvalstīs būtu nodrošināta dienesta augsta kvalitāte visā Eiropas Savienībā, lai vecāki un bērni varētu paļauties, ka saņems to pašu palīdzību, neatkarīgi no viņu atrašanās vietas. Kaut arī Lēmumā ir uzsvērtā nepieciešamība nodrošināt, ka cilvēkiem, kas ceļo pa Eiropu, piedāvātais pakalpojums neatšķiras, ir pierādījumi, ka pašreizējie palīdzības dienesti bērna pazušanas gadījumā zvanītājiem piedāvā dažādus pakalpojumus.

Papildus prasībām, kas paredzētas Lēmumā (dienestam ir jābūt pieejamam nepārtraukti, t.i., 24 stundas diennaktī un 7 dienas nedēļā) un citos piemērojamos tiesību aktos, piemēram, noteikumos par personas datu aizsardzību, var noteikt vairākus minimuma standartus, kas

garantētu pakalpojuma augstu kvalitāti, turklāt jau tagad, pamatojoties uz vairāku dalībvalstu pieredzi, izkristalizējas paraugprakse.

- Pakalpojumam jābūt pieejamam dalībvalsts valodā un vēl vismaz angliski.

Piemēram, **Rumānijā** pakalpojums ir pieejams arī franču, angļu un spāņu valodā. **Griekijā** pakalpojums ir pieejams arī angļu valodā.

- Pakalpojuma sniedzēja personālam ir jābūt apmācītam veikt viņiem uzticētos uzdevumus, aptverot arī īpašu apmācību, kā apieties ar bērniem viņu vecumam un briedumam atbilstošā veidā.

Īpašas mācības pakalpojuma sniedzējiem tiek rīkotas **Rumānijā, Ungārijā un Spānijā**, kur personāls parasti ir komplektēts no sociālajiem darbiniekiem un psihologiem. Palīdzības dienesta operatorus apmāca par procedurālajiem noteikumiem un kā atbildēt uz zvaniem, lai tiktu galā ar tādām zvanītāja emocijām kā dusmas un panika.

- Ja lietai ir starpvalstu raksturs, tā jāpārsūta attiecīgajām iestādēm.
- Atbilstošos gadījumos lietai ir jāseko līdzī arī pēc tās slēgšanas.

Kaut arī tā nav formāla prasība, Beļģijas pakalpojuma sniedzējs turpina sekot līdzī atsevišķām lietām pa tālruni, lai norādītu bērnam un/vai ģimenei citus dienestus vai organizācijas, kas var tiem sniegt turpmāku atbalstu.

- Pakalpojuma sniedzējam un valsts tiesībaizsardzības un/vai tiesu iestādēm ir jānoslēdz sadarbības nolīgums.

Piemēri nolīgumiem starp pakalpojuma sniedzējiem un valsts tiesībaizsardzības un/vai tiesu iestādēm pastāv **Rumānijā, Spānijā, Francijā, Portugālē un Beļģijā**.

SECINĀJUMI

Ar telesakaru reformas paketi Komisija ir pilnvarota pieņemt tehniskos īstenošanas pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu numuru sērijas, kas sākas ar 116, ieviešanu, jo īpaši attiecībā uz palīdzības dienesta numuru 116000 pazudušu bērnu meklēšanai. Tomēr ar to neskarot un neietekmējot šo dienestu organizēšanu, kas paliek vienīgi dalībvalstu kompetencē.

Komisija turpinās atbalstīt dalībvalstis, lai palīdzības dienesta pazudušu bērnu meklēšanai ieviešana noritētu ātri un lai tas varētu optimāli darboties. Šajā saistībā Komisija ar Komunikācijas komitejas starpniecību turpinās novērot un novērtēt situāciju.

Līdz brīdim, kad palīdzības dienests darbosies visās dalībvalstīs, Komisija katru gadu rīkos arī augsta līmeņa tikšanās ar ieinteresētajām personām. Šo tikšanos mērķis būs uzlabot informētību, ļaut apmainīties ar paraugpraksi un apzināt praktiskos līdzekļus, lai nodrošinātu, ka palīdzības dienests pazudušu bērnu meklēšanai sāk darboties un piedāvā augstas kvalitātes pakalpojumu visās dalībvalstīs. Šīs tikšanās notiks katru gadu ap 25. maiju, lai atzīmētu Starptautisko pazudušo bērnu dienu un demonstrētu solidaritāti ar pazudušajiem bērniem un viņu ģimenēm.

Komisija ir cieši apņēmusies padarīt palīdzības dienestu pazudušu bērnu meklēšanai pilnībā darbspējīgu visā ES un turpinās cieši uzraudzīt progresu valstu līmenī. Ja saprātīgā laikposmā progress netiks novērots, Komisija apsvērs iespēju iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, lai nodrošinātu, ka ikviens bērns un ikviens vecāks var saņemt palīdzību, kas ir tikai tālruņa zvana attālumā, lai arī kur tie atrastos visā Eiropas Savienībā.

PIELIKUMS

Situācija palīdzības dienesta numura 116000 ieviešanas jomā		
Dalībvalsts	116000	116000
	Iedalīts	Darbojas
Austrija		
Beļģija	X	X
Bulgārija		
Kipra		
Čehija		
Dānija	X	X
Igaunija		
Somija		
Francija	X	X
Vācija		
Grieķija	X	X
Ungārija	X	X
Īrija		
Itālija	X	X
Latvija		
Lietuva		
Luksemburga		
Malta ES	X	
Nīderlande	X	X
Polija	X	X
Portugāle	X	X
Rumānija	X	X
Slovākija	X	X
Slovēnija		
Spānija	X	X
Zviedrija		
Apvienotā Karaliste	X	X ¹¹

¹¹ Daļēji darbojas